

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Έν Έλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Η ΝΕΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Μετὰ δεκάχρονον ἐργασίαν, ἧς μετέσχον οἱ διαπρεπέστατοι τῶν Ἑγγλων καὶ Ἀμερικανῶν θεολόγων καὶ ἐλληνιστῶν ἐξεδόθη ἐναγχος ἐν Ὁξφόρδῃ νέα ἀγγλικὴ μεταγλώττισις τῆς Καινῆς Διαθήκης. Κείμενον ἀθεντικὸν παρ' Ἀγγλοῖς ἦν ἄχρι τοῦδε ἢ ἐν ἔτει 1610 γενομένη μετάφρασις, ἀλλ' ἐπειδὴ περιεπλανᾶτο ἢ ὑπόνοια ὅτι ἐν τῇ ἐν λόγῳ μεταφράσει δὲν ἦσαν ἀκριβῶς μετενηνεγμένα τὰ θεῖα ῥήματα ἐπεχειρίσθη νέα μετάφρασις τῇ ἀμέσῳ μὲν ἐποπτεία τῶν Πανεπιστημίων Ὁξφόρδης καὶ Κανταουρίας, τῇ συνεργασία δὲ ἐξοχωτάτων, ὡς προσέφημεν ἀνδρῶν, ἀντιβαλόντων πᾶσαν ἀγγλικὴν φράσιν πρὸς τὸ ἐλληνικὸν πρωτότυπον. Ἡ νέα μετάφρασις ἐξετυπώθη ἐν ταῖς τυπογραφίαις τῶν δύο ἀνωτέρω Πανεπιστημίων, ὅτε δὲ ἐξηγγέλη ἡ ἡμέρα τῆς πωλήσεως κατὰ χιλιάδας συνέρρεον τὰ πλήθη ὅπως προμηθευθῶσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐν τέτταρσιν ἡμέραις ἐπωλήθησαν 150 μυριάδες ἀντιτύπων, ἀλλὰ τσαυταὶ ἦσαν αἱ πρὸς ἀγορὰν αἰτήσεις ἀπάνταχού τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ τσαυτὰ τὰ διατυπωθέντα παράπονα ἐπὶ τῇ βραδύτητι τῆς ἀποκτήσεως τοῦ πολυτίμου βιβλίου, ὡς λέγει ἀγγλικὴ ἐφημερίς, ἐξ ἧς μετεφέρομεν τὰς πληροφορίας ταύτας, ὥστε αἱ διευθύνται τῶν τυπογραφικῶν ἠπόρουσι περὶ τοῦ πρακτέου. Τὰς ἐπομένους ἡμέρας ἡ ἐκτύπωσις ἐφάσκει εἰς καταπληκτικὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ἡ μετάφρασις αὐθημερόν τῆς ἐκδόσεως ἀπεστάλη καὶ

εἰς τὰς πρωτεύουσας πόλεις τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καθὰ δὲ ἐκ Νέας Ὑόρκης τηλεγραφοῦσιν εἰς τὸν Χ ρ ο ν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπωλήθησαν ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ 800,000 ἀντιτύπων. Αἱ δὲ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐκδόσεως εἶχον φθάσει τὴν παραμονὴν τῆς ἐκτυπώσεως εἰς 2,000,000 καὶ πλεον ὥστε ἡ διεύθυνσις ἠγαγκάσθη νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι μόνον αἱ πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου παραγγελίαι δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι.

Καὶ ὅμως ἡμεῖς ἐν τῇ γλώσῃ τῶν ὁποίων ἐγράφησαν τὰ θεῖα ῥήματα στερούμεθα ἐθνικῆς ἐκδόσεως τῶν Ἁγίων Γραφῶν!

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ἡ Γερμανία ἐκλήθη ἔθνος διδασκάλων, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ σύστημα τῶν κατωτέρων ἢ δημοσίων αὐτῆς σχολείων, εἶναι ἐν τῶν πληροτέρων καὶ καταλληλοτέρων διὰ τὸν λαόν, καὶ διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἰδρύθη ἐκ τῶν ὄσων νῦν ὑπάρχουσι. Ὁ θεμελιώδης αὐτοῦ σκοπὸς εἶναι ἡ διανοητικὴ πειθαρχία ἢ γύμνασις καὶ ἡ ἐπιδίωξις τοῦ σκοποῦ τούτου καταδεικνύει μέθοδον, ἀκριβείαν καὶ εὐθύτητα ἀρμόζουσαν εἰς μεγάλην δρῶσαν χώραν. Ἡ διδασκαλία ἐν τοῖς σχολείοις τούτοις εἶναι ἐπάγγελμα εἰς ἃ μία τάξις πεπαιδευμένων ἀνδρῶν ἀποκλειστικῶς ἀφιερῶται καὶ εἰς ἃ ἡ πολιτεία παρέχει τουλάχιστον ἠθικὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ προστασίαν. Ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας, ἢ μᾶλλον τῆς ἐκγυμνάσεως, σπουδάζεται ὡς ἐπιστήμη, καὶ τὸ σύστημα ὑπ' ἃ ἡ ἐργασία αὐτὴ ἐκτελεῖται καὶ ἀναπτύσσεται ἐπιτηρεῖται καὶ διαμορφοῦται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ὁ διδάσκαλος δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἀπλῶς πρακτικὸς ἢ νὰ

εργάζεται αδιάκοπος δὲ ὅπως τὸ ἐναντίον, ἀρίσται αὐτῷ πολὺς χρόνος ἀνάγκη μὲν μελέτην, καὶ ἀπαιτεῖται παρ' αὐτοῦ νὰ ἀκολουθή τὰς τριβούρας τῆς ἐπιστήμης κατὰ πρῶτον ὅπως τὰς τριβούρας καὶ κατὰ πρῶτον διὰ τὸ ἐπιβεβαιώσει. Τρία μαθήματα καθ' ἑκάστην θεωροῦνται ἱκανὰ, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου δύνανται ν' ἀφιέρουται εἰς ἀναψυγὴν καὶ ἐρευναν. Δὲν ἀπαιτεῖται ἕνα ὁ διδάσκαλος τὰ πάντα γινώσκων, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ ἴσται εἰς ἓν μόνον τέλειος καὶ πρῶτον τυπος.

Ἡ ὑπόληψις τὴν ὁποίαν ἡ διδασκαλία ἀπολαμβάνει φαίνεται πρὸς τούτους ἐξ τῆς γωνίας ὅτι εἶναι μία ἐκ τῶν καλλίτερων πληρονομένων διανοητικῶν ἐνασχολήσεων. Διδασκαλεία ὡς ταῦτα καλοῦνται εἰσὶν ἰδρυμένα πρὸς ἰδιαίτην ἐκπαίδευσιν τῶν διδασκάλων ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ πρακτικῇ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, δῖπλωμα δὲ ἐκ τινος ἐκ τῶν καθιδρυμάτων τούτων εἶναι ἱκανῶς ἀσφαλῆς ἐγγύησις πρὸς ἐνδειξὴν τῆς ἱκανότητος. Ἡ σειρά τῆς σπουδῆς ἐν τοῖς διδασκαλείοις διαρκεῖ ἀπὸ ἓν εἰς τρία ἔτη εἰς δὲ ὑπὸ τὴν ἐπιτηρήσιν τῆς κυβερνήσεως.

Ἡ ἀναλογία τῶν θηλέων πρὸς τοὺς ἀρρενας διδασκάλους εἶναι μικρά. Τὸ 1861 ἦτο μόνον 5, τὸ 1863 6 3/4 καὶ τὸ 1879 9 1/4 πρὸς ἑκατόν. Μέχρι τοῦ 1873 δὲν ὑπῆρχον ὠρισμένοι θέσεις διὰ θηλείας διδασκάλους ἐν Πρωσίᾳ, καὶ διδασκαλίσει μόνον ἐχρησίμουν ὁσάκις δὲν εὐρίσκοντο διδασκαλοὶ. Μέχρι τοῦ 1877 ἡ Πρωσία εἶχε μόνον ἑπτὰ θηλέων διδασκαλεία, ἐξ ὧν τὰ πέντε εἶχον σειράν διετῆ καὶ μόνον τὸ ἐν τῷ ὁποίῳ ἦτο σχολεῖον διὰ θηλείας παιδῶν εἶχε σειράν τριῶν ἔτων. Ἐκ τῶν 200 περίπου διδασκάλων νῦν ἑτησίως ἐκπαιδευομένων ἐν τοῖς διδασκαλείοις τούτοις, πολλοὶ γίνονται παιδαγωγοί, καὶ ἄλλοι χρησιμεύουσιν ἐν τῇ μεσαίᾳ καὶ ἄνωτέρᾳ ἐκπαίδευσιν τῶν κορασίων. Τὰ προσόντα τῶν διδασκαλιστῶν δὲν θεωροῦνται σπουδαῖα, ἐξ οὗ δικαιολογεῖται τὸ γεγονός ὅτι λίαν περιορισμένος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν τοποθετημένων. Τελευταῖον ὅμως πολλὴ κατεβλήθη προσπάθεια ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τείνουσα πρὸς βελτίωσιν τῆς ποιότητος καὶ πρὸς ἐμύνησιν τῆς σφαίρας τῆς διδασκαλίας τῶν θηλέων.

Ἡ εἰς τὸ σχολεῖον μετάβασις εἶναι σπουδαία ἐργασία διὰ τὸν Γερμανὸν παῖδα, καὶ ἔρχεται ἐν πρώτῳ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ περιόδῳ. Περὶ τὴν ἑναρξιν τοῦ ἔκτου ἔτους ὁ παῖς εἰσαρχεται εἰς τὴν στοιχειώδη ἐκγύμνασιν ὅτ' ἡ παρεσκευάζεται πρὸς τὴν ἀναγκαίαν ἐξέτασιν ὁπὼς εἰσαρχθῆναι εἰς τὸ κυρίως σχολεῖον. Ἡ προκαταρκτικὴ αὕτη ἐκγύμνασις τελεῖται ἐν τοῖς κατωτέροις ἢ προκαταρκτικοῖς σχολεῖοις. Ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀνωτέροις βαθμοῖς, αὐστηρὰ τηρεῖται πειθαρχία ἀπ' ἀρχῆς, καὶ βαθμηδὸν ἡ ὑπακοή καθίσταται ἔμφυτος ἂν μὴ προϋπάρχη ἤδη ἐνσενηματικῶς εἰς τὸν Γερμανὸν παῖδα.

Τὰ σχολεῖα περιέχουσι πλήρη πρὸς τὴν ἐπιστήμην

ἐκγύμνασιν εἰς δὲ ἐφοδιασμένα διὰ διδασκάλων ἱκανότητος μεγάλης καὶ λίαν καταλλήλων. Ἐκτὸς τῶν ἡδη μνημονευθέντων προκαταρκτικῶν σχολείων, ταῦτα ἀποτελοῦνται ἁπλῶς ἐκ τριῶν διαφόρων τάξεων εἶναι 1) Γυμνάσια 2) Πραγματικὰ σχολεῖα καὶ 3) Gewerbe-Schulen.

Τὰ Γυμνάσια

Τὰ Γυμνάσια ἐν οἷς μόνον προπαρασκευὴ γίνεται διὰ τὰ Πανεπιστήμια, βασίζονται ἐπὶ τῆς ἰδέας ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἐν τῷ σχολεῖῳ ἀνατροφῆς πρέπει νὰ ἴηται οὐχὶ ἡ ἀπόκτησις γνώσεων, ἀλλ' ἡ ἐκγύμνασις τῆς διανοίας. Ὡς μέσον πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἡ σπουδὴ τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν καὶ τῆς φιλολογίας γίνεται μετὰ μακρὰν συζήτησιν καὶ πληρεστέρην καὶ μᾶλλον κοπιώδη ἐρευναν.

Ὁ Χῶρος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς τὸν ὄργανισμόν καὶ διαχειρίσιν τῶν γυμνασίων. Ἐν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ὑπάρχουσιν ὀκτὼ διαφοροὶ βαθμοὶ, ἀρχόμενοι ἐκ τοῦ κατωτάτου. Τὸ χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ διανύσωσιν ἐν τῇ σειρά τούτῃ ποικίλλει ἀπὸ ὀκτὼ ἕως ἑννέα ἔτη. Ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς τέσσαρσι κατωτέροις βαθμοῖς προσαρμόζεται εἰς τοὺς γενικοὺς τοῦ βίου σκοποὺς, ἐν ὧσι τέσσαρες ἀνώτεροι σκοποῦσι κυρίως τὴν προπαρασκευὴν πρὸς εἴσοδον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Οἱ παῖδες γίνονται δεκτοὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐν ἡλικίᾳ ἑννέα ἢ δέκα ἔτων, καὶ πρέπει νὰ γινώσκωσι κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτῶν, νὰ γράφωσι ἱκανῶς ὀρθῶς εἰς Γερμανικὸς καὶ Ῥωμαϊκοὺς χαρακτῆρας καὶ νὰ γνωρίζωσι τοὺς κοινούς τῆς ἀριθμητικῆς κανόνας.

Τὰς κατωτέρας τάξεις συχνάζουσι τὰ μέσαις τῆς κοινωνίας στρώματα, περιλαμβάνοντα τὰ παραγωγικὰ καὶ τὰ τῆς ἐργασίας στοιχεῖα. Οἱ ἐκ τῶν τάξεων τούτων ἐρχόμενοι μαθηταὶ οὔτε δὲν ἀφορῶσιν εἰς πολιτικὸν, ἐπιστημονικὸν ἢ φιλολογικὸν στάδιον, σπανίως προβαίνουσι πέραν τοῦ βαθμοῦ τῆς δευτέρας, ἤτοι καταλείπουσι τὸ σχολεῖον κατὰ τὸ δέκατον ἢ δέκατον ἑβδόμον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, ἀφοῦ μείνωσι ἐπὶ τοσοῦτον ἀκριβῶς χρόνον ὅσος ἀναγκαῖοι νὰ ἀπαλλαγῶσι δύο ἔτων στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ σπουδὴ ἐκ τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῶν γυμνασίων συνίσταται κυρίως ἐκ τῶν κλασικῶν, τῆς φυσικῆς καὶ τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν. Αἱ τάξεις αὗται συχνάζονται λοιπὸν ἐξ ἐκείνων οἵτινες ζητοῦσιν ἐκγύμνασιν πρὸς ἐπιστημονικὸν ἢ ἄλλο στάδιον ἀπαιτοῦν διανοητικὴν ἐξάσκησην. Ἐκ τῶν ἐποφελουμένων τῶν ἀνωτέρων τούτων μελετῶν εἰσὶν οἱ μεγάλοι ἐπιθεωροί, οἱ ἰδιωτῆται ἀκινήτων κτήσεων οἱ πολιτικοὶ μηχανικοὶ οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ, οἱ δικηγόροι, οἱ ἰατροί. Οὐδὲν ἔστιν αἱ ἀνώτεροι τάξεις ἀραιῶς συχνάζονται, διότι τὸ μείζον μέρος ἐκείνων οἵτινες ἐκ-

ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΣΟΥΛΟΥ

Αἱ νῆσοι Σουλὸς σύγκεινται ἐκ συμπλέγματος ἑκατὸν περίπου νήσων, κειμένων μετὰ τῶν Φιλιππίνων καὶ τῶν Βορνέο. Ἡ πρωτεύουσα τούτων εἶναι τὸ Καγαγιὰν Σουλὸς, ἐν τῷ κέντρῳ, περὶ τὰ τριάκοντα ἑξ μίλια μήκους καὶ δώδεκα εὐρὸς, καὶ περιλαμβάνουσα τὴν πόλιν Σουλὸς μετὰ πληθυσμὸν 60,000 ψυχῶν. Αἱ νῆσοι εἰσὶν ἡφαιστειώδους ἀρχῆς, ὄρειναι καὶ λίαν εὐφοροὶ, περιέχουσι καὶ πυκνὰ δάση.

Ἄδύνατον θὰ ἦτο νὰ ὑπολογίσῃ τις ἀκριβῶς τὸν πληθυσμὸν τῶν νήσων τούτων, ἀλλὰ βεβαίως εἰς πυκνῶς πληθυσμέναι. Ὁ μωαμεθανισμὸς εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία, δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἄγαν ζηλωταὶ οἱ κάτοικοι, τὰ τσαμῖα ὀλίγον συχνάζονται καὶ κινδυνεύουσι νὰ γίνωσιν ἐρεψία. Τὸ ἀκάθαρτον κρέας τοῦ χοίρου τρώγεται ἐκεῖ, μεγάλη δὲ γίνεται χρῆσις οἴνου καὶ πνευματῶν μεγίστη δὲ κατανάλωσις ὀπίου. Ἡ πολυγαμία ἐπιτρέπεται μὲν, ἀλλὰ δὲν εἶναι συνήθης, αἱ δὲ γυναῖκες ἀπολαμβάνουσι μέγα βιομηχανικὰ τεχνὰ οὐδόπως ἀκμάζουσι, τὰ πλείστα δὲ τῶν χειροτεχνημάτων τῶν ἀναγκαζομένων τοῖς κατοικοῖς εἰσαγοῦσιν ἐκ τῆς Σινικῆς ἢ ἐκ τῶν Ὀλλανδικῶν καὶ ἰσπανικῶν ἀποικίων. Μεθ' ὅλην τὴν εὐφορίαν τοῦ εδάφους, ἡ γεωργία παραμελεῖται, ἐπομένως λίαν συνεχῶς ὁ λιμὸς ἐπισκέπτεται τὰς νήσους. Πλὴν τῆς ἀλείας, ὁ κυριώτερος πόρος τῶν κατοίκων τῶν νήσων Σουλὸς, καὶ ἰδίᾳ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀριστοκρατίας, ὑπῆρξεν ἡ πειρατεία καὶ σωματεμπορία. Τὸ ἀρχιπέλαγος τοῦτο τῶν ὑπῆρξε πρὸ πολλοῦ ἡ φολεᾶ πειρατῶν, καθιστώσα τὰς γειτνιαζούσας θαλάσσας ἐπικινδύνους τοῖς ἐμποροῖς, καὶ πληροῦσα τὴν πλησίον ἀκτὴν τρώμου.

Ἡ ἐξουσία τοῦ σουλτάνου τῶν Σουλὸς εἶναι κατὰ μέγα μέρος ὀνομαστικὴ. Εἶναι οὗτος μᾶλλον θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς ἀριθμοῦ ἡμιανεξαρτήτων ἀρχηγῶν ἢ ἀπόλυτος μονάρχης. Ἐκαστος ἀρχηγὸς τῶν Σουλὸς εἶναι ἡγεμὼν ἐν τῇ χώρᾳ ἧτις ἀνήκει αὐτῷ, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ λογίζεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἢ μᾶλλον δούλων τοῦ καλουμένων *ἀμβας*, οἵτινες εἶναι καὶ στρατιῶται αὐτοῦ. Ἡ πραγματικὴ κυβέρνησις τῆς χώρας εἶναι εἰς χεῖρας τῆς *Ροῦμα Βεγάρα*, ἢ Συμβουλίου, συνισταμένου ἐκ 15 ἢ 20 μελῶν, ἀποτελοῦντος διαρκῆ κληρονομικὴν βουλήν. Οὗτοι ἐξασκοῦσι πάσας τὰς ἐξουσίας τοῦ Κράτους, καὶ διορίζουσι πάντας τοὺς ὑπαλλήλους. Δὲν ὑπάρχουσι νόμοι οἱ ἀρχηγοὶ κυβερνοῦσι τὴν χώραν κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν, ἐφόσον εἰσὶν ἑτοιμοὶ πρὸς πολεμικὰς ἢ λαφυραγωγικὰς ἐκστρατείας ὁσάκις καλοῦνται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Ἡ κυβέρνησις προβαίνει ἄνευ φόρων, τὰ τελωνεῖα καὶ δικαιώματα εἰδῶν εἰσαγομένων καὶ αἱ πειρατικὰ ἐπίδρομα ἀπαρτίζουσι τὰς προσόδους τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ. Οἱ ἀρχηγοὶ ἐσυνείθισαν ἐπίσης νὰ

καιδεύονται πρὸς ἐμπορικὸς ἢ βιομηχανικοὺς σκοποὺς φοιτᾶ εἰς τὰ πραγματικὰ σχολεῖα.

Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῶν γυμνασίων περιέχει πολλοὺς κλασικοὺς συγγραφῆς, φυσικὴν, μαθηματικὰ, φιλοσοφικὰς μελέτας ὀλίγη δὲ σχετικῶς γίνεται πρόνοια πρὸς μελέτην νεωτέρων γλωσσῶν.

Ἡ πειθαρχία συνίσταται εἰς πρᾶφορικὴν ἐπιπληξὴν ἐγγραφῶν ἐπιπληξὴν, περιορισμὸν ἐκτὸς τῆς τάξεως, περιορισμὸν ἐν τῇ φυλακῇ τῆς σχολῆς, καὶ ἀποπαμπήν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ. Ἀποδεδειγμένον εἶναι, ὅτι καὶ ἡ στάσις τοῦ σώματος τὰ μάλα συντείνει εἰς τὴν ὑγίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκαστος λοιπὸν ἀνθρώπος, κηδόμενος τῆς ἐαυτοῦ ὑγείας, ὀφείλει νὰ διατηρῇ ἀρμόζουσαν στάσιν ἐν τε ἐγρηγόρσει καὶ ἐν ὕπνῳ. Πρὸ πάντων πρέπει νὰ φροντίξῃ νὰ διατηρῇ τὸ ἄνω μέρος τοῦ θώρακος ὀρθὸν καὶ ὀλίγον ἀποκλινόν πρὸς τὰ ὀπισθεν, οὐδέποτε δὲ πρὸς τὰ εμπρός, ἵνα, οὕτω πως εὐρυνόμενον τοῦ θώρακος, ἀνετωτέρα γίνηται ἡ ἀναπνοὴ τὴν θέσιν ταύτην ὁ ἀνθρώπος ὀφείλει νὰ τηρῇ μελετῶν ἢ γράφων ἢ ἐν γένει καθήμενος. Καὶ ὁ πολιτισμὸς δὲ αὐτὸς ἐπιβάλλει τὴν ὀρθοστάσιαν τοῦ σώματος. Διότι τὰς αἰτίας, προτιμώτερα τὰ ὑψηλότερους τοὺς ἐμπροσθεν πόδας ἔχοντα καθίσματα ὡς ἐπιτρέποντα τὴν τοιαύτην τοῦ σώματος στάσιν, τὰ καὶ ἀνετώτερα τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ καὶ ἀναγινώσκων τις μεγαλοφῶνως ἢ ἄδων ὀφείλει νὰ διατηρῇ τοιαύτην τὴν στάσιν τοῦ σώματος, ἄλλως ἐπέρχεται κόπῳσι τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, δι' ὃ καὶ οἱ αἰσίδοι ψάλλοντες, οὐδέποτε κλινουσι πρὸς τὰ εμπρός, ἀλλὰ τὸν θώρακα προτεταμένον ἔχουσιν. Ἐν δὲ τῷ ὕπνῳ προτιμητέα οὐχὶ ἡ ὑπτίος στάσις, ἀλλ' ἡ πρὸς τινὰ τῶν πλευρῶν, ἰδίως δὲ πρὸς τὴν δεξιάν, ἵνα μὴ πιεζομένης τῆς καρδίας, παρεμποδίζηται ἡ κυκλοφορία ὡσαύτως πάντοτε πρέπει τις ν' ἀναπαύη τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐπὶ προσκεφαλαίῳ, διότι ἐν ἐναντία περιπτώσει συσσωρεύεται τὸ αἷμα πρὸς τὸν ἐγκέφαλον, ἐξάπτεται ἡ φαντασία, πλανώμενη εἰς πλῆθος διακεκομμένων καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον τρομακτικῶν ὀνείρων, καὶ ἐπέρχεται μετὰ τὴν ἐξέγερσιν συνήθως κεφαλόπονος.

Ὁ δὲ κολυμβῶν ἀποφευγέτω τὴν ὑπτίαν στάσιν, (κοινῶς ἀνάσκελα), ἐκτὸς μεγάλης ἀνάγκης ἀναπαύσεως, ὡς ἐπιφέρουσαν κακὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς συσσωρεύσεως αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἄλλως ἀφοῦ, εἰσερχόμενος εἰς τὸ ὕδωρ, βρέχμενος τὴν κεφαλὴν, ὅπως ἀπέλθῃ τὸ αἷμα ἐξ αὐτῆς, ψυχραινόμενης, λίαν ἀτοπον ἐπιτετα εἶναι νὰ ἐκλέγωμεν στάσιν κακῶς ἐπενεργούσαν καὶ ὅπως ἀντιθέτως τοῦ ποθουμένου. Καὶ ταῦτα μὲν εἶνε τὰ γενικὰ περὶ τῆς στάσεως παραγγέλματα, ἕκαστος δὲ συμφώνως πρὸς ταῦτα ἢ κανονίζη, κατὰ τὰς περιστάσεις, τὴν στάσιν τοῦ ἐαυτοῦ σώματος. Π. Κ. Α.

μετέρχονται πειρατείαν πρὸς ἰδίον αὐτὸν λογαριασμόν. Ἡ διάσημος πειρατική φυλὴ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Λάκωνι ἔχρουσι σπαθίον ἐπὶ τῶν πλείστων νήσων καὶ συνέβησαν νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸν Σουλτάνου εἰκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατόν ἐκ τῶν λαφύρων τῶν εἰς ἀμοιβὴν τῆς ἀνοχῆς τὴν ἐπιδαφιλεύει αὐτοῖς. Οἱ Ἰσπανοὶ ἐπολέμησαν πολλὰκις κατὰ τῆς φυλῆς ταύτης καὶ ἐσχάτως μάλιστα τὸ 1876 κατάρθωσαν νὰ συλλάβωσιν τὸν διάσημον πειρατὴν Τιάγγην ἀναγκάσαντες αὐτὸν πρὸς τὸν Σουλτάνον νὰ δεχθῆ τὴν ἰσπανικὴν προστασίαν.

Ὁ Σουλτάνος τῶν Σουλῶν.

Ἡ παρκιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν σουλτάνον τῶν νήσων τούτων ἀποθανόντα πρὸ ὀλίγου χρόνου. Ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐμφύλιος πόλεμος ἐξεργάγη καὶ τὰ ἰσπανικὰ φρούρια προσεβλήθησαν. Ἄλλ' ὁ μαρκήσιος δὲ Ἐστέλλα ἀπέκρουσε τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐζήτησεν ἐπικουρίαν ἀπ' ἡμῶν νὰ ἀναγκάσῃ τὸν νέον σουλτάνον νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰσπανικὴν προστασίαν.

Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΗ ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Στοῦ Βουλγαρέως μιά μέρα ὅσα ἦσαν τὸ Σχολεῖο. Πρὶν ὁ ἥλιος ξεπροβάλλει ἀπ' τὴν ῥάχη τοῦ βουνοῦ. Σ' τὸ πρελλὸ τὸ περιγιάλι μ' εὐταξία δύο, δύο Κατεβήκανε νὰ παίξουν μὲ τὰ κάλλη τοῦ γιαιλοῦ.

Χίλια δύο παιγνιδάκια παίζανε μὲ ἡσυχία. Καὶ κοντὰ εἰς τὰ παιγνίδια μάθαν πράγματα πολλά. Τοὺς ἐξήγησε τί εἶναι ὁ σφόνδρας, ἡ τρικυμία. Καὶ πῶς γίνεται τὸ κύμα, καὶ ἡ φουσκοθαλασσιά. Καὶ προτοῦ εἰς τὸ Σχολεῖο ἐπιστρέφουν ἕνα-ἕνα. Μβήκανε σὲ μιά βαρκοῦλα τρέχοντας γιαιλό-γιαιλό. Μὲ κουπιὰ σ' τὰ χέρια οἱ ναῦταις, μὰ ἐκείνα δακρυσμένα. Ὅλα ἤρχισαν νὰ ψάλλουν προσευχὴ εἰς τὸ Θεό.

ΚΟΥΡΑΚΟΣ ΚΑΤ' ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

Ὁ Θεὸς πᾶσα σου σκέψις
Πᾶς σου λόγος καὶ σοφία
Πᾶν σου ῥῆμα ἁρμονία
Τοῦ παντὸς δημιουργεῖ!
Σὺ τὸν κόσμον ἂν προσβλέψῃς
Δύνασαι νὰ ἐπισκοτίσῃς
Καὶ εἰς ὕπνον νὰ βυθίσῃς
Πᾶν σου πλάσμα ὦ Θεέ!
Τ' ἄστρα ὅσα τὸν αἰθέρα
Κάθε νύχτα τὸν κυκλοῦσι
Σοῦ τὰ ἔργα ὀδηγοῦσι
Ὡ Θεέ τὰ θαυμαστά!

Σὺ τὸ φῶς καὶ τὴν ἡμέρα
Καὶ τὴν νύχτα μᾶς προσφέρεις.
Σὺ ὦ σὺ τὸν ἄρτον φέρεις
Σ' τὸν πτωχὸν ὅστις παῖνᾷ.

Ὡ Θεέ πᾶσα σου σκέψις
Πᾶς σου λόγος καὶ σοφία
Πᾶν σου ῥῆμα ἁρμονία
Τοῦ παντὸς δημιουργεῖ!
Σὺ τὸν κόσμον ἂν προσβλέψῃς
Δύνασαι νὰ ἐπισκοτίσῃς
Καὶ εἰς ὕπνον νὰ βυθίσῃς
Πᾶν σου πλάσμα ὦ Θεέ!
Τ' ἄστρα ὅσα τὸν αἰθέρα
Κάθε νύχτα τὸν κυκλοῦσι
Σοῦ τὰ ἔργα ὀδηγοῦσι
Ὡ Θεέ τὰ θαυμαστά!

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ
(Συνέχεια Ἰδε ἀριθ. 13)
Καὶ ὁμοίως ἐν τῇ σοφίᾳ τῶν ἰδεῶν μᾶλλον ἢ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τῆς ὕλης κείται νῦν ἡ δόξα τῆς Ἑλλάδος.

Ὡ Θεέ πᾶσα σου σκέψις
Πᾶς σου λόγος καὶ σοφία
Πᾶν σου ῥῆμα ἁρμονία
Τοῦ παντὸς δημιουργεῖ!
Σὺ τὸν κόσμον ἂν προσβλέψῃς
Δύνασαι νὰ ἐπισκοτίσῃς
Καὶ εἰς ὕπνον νὰ βυθίσῃς
Πᾶν σου πλάσμα ὦ Θεέ!
Τ' ἄστρα ὅσα τὸν αἰθέρα
Κάθε νύχτα τὸν κυκλοῦσι
Σοῦ τὰ ἔργα ὀδηγοῦσι
Ὡ Θεέ τὰ θαυμαστά!

Ὡ Θεέ πᾶσα σου σκέψις
Πᾶς σου λόγος καὶ σοφία
Πᾶν σου ῥῆμα ἁρμονία
Τοῦ παντὸς δημιουργεῖ!
Σὺ τὸν κόσμον ἂν προσβλέψῃς
Δύνασαι νὰ ἐπισκοτίσῃς
Καὶ εἰς ὕπνον νὰ βυθίσῃς
Πᾶν σου πλάσμα ὦ Θεέ!
Τ' ἄστρα ὅσα τὸν αἰθέρα
Κάθε νύχτα τὸν κυκλοῦσι
Σοῦ τὰ ἔργα ὀδηγοῦσι
Ὡ Θεέ τὰ θαυμαστά!

γάλατα και οι νούχοι—διά τουτο δια της τελειότητας ταύτης του λογισμού εις μορφάς έντελεις αι Άθηναι έδέσποσαν της διανοίας τών ανθρώπων.— Η βασιλεία του πολιτικού νόμου μεταξύ τών ένθων ίσως υπήρξεν τδ υπό της Ρώμης διδαχθέν μάθημα εις τον κόσμο. Τήν άναγνωρίσιν φυσικού ήθικού νόμου έν τή φιλοσοφία και τήν επικράτησιν της άρμονίας, και της μεμετρημένης αναλογίας ως βάσεως του καλού έν τή τέχνη και τή φιλολογία, ο κόσμος όφείλει εις τάς Άθηναις. Έν τή αρχιτεκτονική, έν τή πλαστική, έν τή φιλοσοφία, τή ρητορική τή ποιήσει, ο κόσμος μετρεί πάσαν μεταγενεστέραν αύτου έργασίαν διά του μέτρου του Άττικού ιδανικού.

Υπήρξε συνήθεια να λέγεται περι τών σημερινών Άθηνών ότι δάγον άπέμειναν αύτή εκ της δόξης του παρελθόντος. Εβρέθη ήμιν ότι ο τύπος της φυλής όλως μετεβλήθη, ότι ή γλώσσα πηρήκασε μέχρι μη άναγνωρίσεως, ότι τά αρχαία έθιμα και αι παραδόσεις όλως άπενεκρόθησαν τά άναγνώσματα του Φέλτωνος, αι άνακαλύψεις του Σηλιέμμαν, αι όποιαι σύρρουσι πάντων τά βλέμματα πάλιν προς την Ελλάδα, και τά άρθρα της φιλελληνικής Επιστημονικής έν Δονδίνο πολύ συντέλεσαν να απομακρύνωσιν άπό τών άγγλιστλ λαλούντων την ψευδή ταύτην έντύπωσιν. Η Ελλάς λαμβάνει καθ' έκάστον μήνα ύψηλοτέραν θέσιν έν τή σκέψει εκείνων οιτινες ασχολούνται έν τώ ανατολικώ ζητήματι. Τούτων ένεκα δέν θέλει στερεΐσθαι ένδιαφέροντος άρθρον περι Άθηνών γραφόμενον παρ' ανθρώπου όστις διέμειναν έν αύταις επί δύο μήνας, έν ώ έκτίθενται τινές τών έντυπώσεών του.

Ο Άθηναίος της σημερινής, είναι ζωνρδς, ταχύς και ενεργητικός. Όμιλοι παρακάθονται περι την δειλιν παρ' ταις μικραις τραπέζαις οιτινες πληροοσι τάς όδους έξωθι τών κυριωτέρων καφετειών λαλούντες πολιτικά και χειρονομούντες μετά της ενεργείας εκείνης ήτις χαρακτηρίζει τους λαους τών μεσημβρινών χωρών. Συχνάκις ο Άθηναίος φέρει άνά χειρας κομβολόγιον, ουχι χάριν θρησκευτικού σκοπού, άλλ' όπως άνακουφίξη αύτόν του ήλεκτρισμού άνακινών αύτό μεταξύ τών δακτύλων όταν λαλή περι ύποθέσεων ή απλώς είναι οίοντι άσφαλιστική βάλβις. Είναι λίαν όξύς και αντίλαμβάνεται ταχύως. Είναι εύπροσήγορος ως Γάλλος όπως παραδεχθή την γνώμην σου έτοιμός· άλλ' ουδέν ήττον έχεται άπριξ τή ιδία αύτου γνώμη άν μη πείσπτε αύτόν λογικώς. Τοϋτο όμως ίσως δέν θα σου είπη. Ίσως σε αφήση να νομίξης ότι τον έκίνησας. Έκ τούτου δέν ένίστε έδωκεν άφορμήν να θεωρηθώ ως διπρόσωπος και άπαταιών ένώ μόνον ουδέν· άλλο έσκόπει ή να φανή εύπροσήγορος.

Ο Έλληνας της σημερινής έχει την εύκολίαν του Ρώσου εις την εκμάθησιν γλωσσών, και την ύπομονήν του Γερμανού εις την έρευναν, άν μόνον βλέπη

έστω και μικρά άποτελέσματα προοΐσης της εργασίας του. Έν μέρει ένεκα της επιθυμίας ταύτης προς άμσα άποτελέσματα, έν μέρει δε ένεκα της ανάγκης της αυτοσυντηρήσεως, άλλ' έτι μάλλον δια την παντελή έλλειψιν μέσων και χρημάτων προς διεξαγωγήν έρευνών και άνασκαφών και δημοσίευσιν τών άποτελεσμάτων, δαπάνη της κυβερνήσεως, όφείλεται τδ γεγονός ότι οι Γερμανοί κατώρθωσαν να θεωρωταν οι μάλλον έχοντες κύρος επί τών αρχαιολογικών και της ιστορίας της Ελλάδος ή όσον αύτοι οι Έλληνες.

Έστω και βραχεία διαμονή έν Άθηναις, και ή μάλλον επιπολαία γνώσις του πανεπιστημίου και τών καθηγητών αύτης, θέλει χρησιμεύσει όπως πείσπ πνα ότι πολλοί ύπολήψεις γερμανικαι ώκοδομήθησαν κατά τδ πλείστον επί έργων γενομένων παρ' Ελλήνων, ότι δε αι Άθηναι ουδόλωσ στεροϋνται Έλλήνων φιλολόγων και αρχαιολόγων οιτινες άν άπήλαουν της ύποστηρίξεως εις χρηματα και εύκολίας τών όποιων οι Γερμανοί άπολαύουσι, ταχώς θα έγιγοντο διάσημοι αθηνητισται έν τώ κόσμω, ως άναγνωρίζονται ως τοιοϋτοι παρ' εκείνων οιτινες έτυchon να γνωρίσωσιν αύτους. Υπάρχει όμως δυστυχώς πνεϋμα προσωπικής άντιζητίας και φθόνου μεταξύ τών έν Άθηναις φιλολόγων, όπερ έσχειν άποτέλεσμα όλέθριον προς παρεμπόδιση πάσης ήνωμένης προσπαθείας όπως παρουσιασθώσιν εις τον κόσμο, ήνωμένα άποτελέσματα έρευνών παρ' Ελλήνων.

Αι Άθηναι πάσγουσιν εξ άκρας διανοητικής ενεργείας. Η πόλις είναι υπερπλήρης φρενών. Αι χείρες αύτης άργουσιν. Η Ελλάς δέν έχει εκτεταμένην βιομηχανίαν δέν έχει σύστημα όδών. Μεταξύ τών πολλών σφαλμάτων της βασιλείας του Όθωνος ίσως ουδέν ήτο τόσον επίσημον όσον ή παράλειψις αύτου να φροντίση περι μέσων ταχείας συγκοινωνίας μεταξύ τών επαρχιών της Ελλάδος. Η τοπογραφία βεβαιώς της Ελλάδος, αι σειραι τών όρέων αύτης και οι πολλοί αύτης κόλποι και όρμοι, καθιστώσι τδ έργον της οδοποιίας δυσχερές. Αλλ' ή ένθική ένότης και ή ύλική εϋδαιμονία δέν δύναται να προέλθη άνευ καλών όδών. Σήμερον ή Ελλάς πάσα έχει μόνον πέντε μιλίων σιδηρόδρομον, και μόλις πενήκοντα μιλίων άμαξήτας όδους. Μη εύρίσκουσα έξοδον εις την άνάπτυξιν τών ύλικών πόρων της χώρας, πάσα ή δραστηριότης του θαυμασίως δραστηρίου Έλληνικού νοός έστράφη εις τδ εμπόριον, την σπουδήν και την πολιτικήν, κυρίως δε εις την πολιτικήν ήτις άποτελεί τδ πάθος του Άθηναίου. Με έκτασιν χώρας ίσης προς τά τρία πέμπτα της πολιτείας της Νέας Υόρκης, με πληθυσμόν σχεδόν δύο εκατομμυρίων, με καθολικήν ψήφοφορίαν και με μοναρχίαν τοσοϋτον περιορισμένην ώστε ή κυβερνήσις είναι πράγματι δημοκρατία, τδ Έλληνικόν έθνος της σημερινής άφισρεί δεκάκις πλείοτερον ενεργείαν ή όσα άπαιτείται όπως

διοικηθώ. Η συγκέντρωσις αύτη της δυνάμεως έντός στενών όρέων γεννά θερμήν έν Άθηναις. Υπό τούτων πίεσιν ή πολιτική τριβή είναι τι υπερβολικόν. Αι Άθηναι διατηροϋσι περι τάς 30—40 εφημερίδας. Πολιτικοί σύλλογοι είσι πλείοτεροι ή όσοι έν κλασικοις χρόνοις, και ίσσην έχουσι έπιρροήν. Πάς υπεροχής τινος άνθρωπος έχει την εφημερίδα του και τδ μικρόν αύτου κόμμα.

Η ΣΜΥΡΝΗ

Ανταπόκρισις Σμύρνης.

Η Σμύρνη, πόλις οίκουμένη, μεγάλη και εύδαίμων, κείται εις τον μυχόν του δριανύμου κόλπου, είναι δε μία τών επιφανεστάτων πόλεων της Όθωμανικής Αυτοκρατορίας και ή πρωτίστη της Μικράς Ασίας επί τή θέσει, τώ έμπορίω και τώ πληθυσμώ.

Θεμελιωθείσα τώ 1050 π. Χ. υπό τών Αολεών εύκρινθη μετά μικρόν υπό τών Κολοφωνίων, ότε και άπετέλεσε τμήμα της Ιωνικής συμπολιτείας, της έκτοτε έξηκολούθησεν αποτελούσα μέρος. Αλωθείσα και καταστραφείσα υπό τών Αυδών άνεκτίσθη υπό Αλεξάνδρου του Μεγάλου επί της κλιτύος του υπερεκτειμένου της σημερινής πόλεως όρους Πάγου, εις άπόστασιν 20 σταδίων από της αρχαίας αύτης θέσεως. Αύξηθείσα δε και μεγεθυθείσα υπό του Λυσιμάχου κατέστη ή καλλίστη τών πόλεων της Μικράς Ασίας, άλλά και προ τούτου ο πατήρ της ιστορίας ειχεν άποκαλέσει την Σμύρνην πόλιν «καλλίστην άπασών». Κατόπιη ή Σμύρνη συμμεριζομένη τάς τόχας της Ιωνίας ειχεν ύποταχθή εις τους βασιλεις της Περγάμου και μετ' αύτους εις τους Ρωμαίους. Ηγεμονεύοντος Τιβερίου Καίσαρος ή Σμύρνη άνεστράφη υπό φοβερού σιζμοϋ (70 μ.Χ.) κατερειπώσαντος και έτέρως ένδεκα περιφανείς πόλεις της Μικράς Ασίας άλλ' άνεκτίσθη κατόπιη υπό του Μάρκου Αύρηλιου, επί της βασιλείας του όποιου κατέστη έπίσημος επί ταις σχολαίς αύτης, εις ός πολλοί πολλαχθεν συνέρρον φοιτηται' από της άνακτίσεως δ' αύτης υπό του Αλεξάνδρου πολλοί διάσημοι άνδρες έγεννήθησαν έν αύτη, ών διαπρεπέστατοι είσιν ο βουκολικός ποιητής Βίων (290 π. Χ.) και ο Κόιντος. Οτε δε εκ της Γαλιλαίας τδ θεϊον κήρυγμα μετεδόθη εις την Μικράν Ασίαν, εκ τών πρώτων πόλεων άπεδέξατο αύτό και ή Σμύρνη άποτελέσασα μίαν τών επτά εκκλησιών του Εύαγγελιστου Ιωάννου, ών ο μαθητής Πολύκαρπος διέτέλεσε πρώτος της Σμύρνης έπίσκοπος.

Διαιρεθείσης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ή Σμύρνη ύπαχθησά τή Ανατολική Μοναρχία διέτελει εύδαιμονούσα υπό τδ σκήπτρον τών Αυτοκρατόρων του Βυζαντίου. Αλλά περι τά μέσα της 11ης εκατονταετηρίδος ο Σελδζάικος Τούρκος Τσεχας κυριεύσας αύτην κατέστησε πρωτεύουσαν μικρού ληστρικού κράτους άνεκτίθη όμως τώ 1097 υπό Αλεξίου του Κομνηνού. Οτε δε οι Τούρκοι, ως σμήνη άγρια επι-

πεσόντες κατά της Βυζαντινής Μοναρχίας, εύκρινευσαν τά άσιατικά αύτης θέματα εύκρινευσαν και την Σμύρνην κρατήσαντες αύτην μέχρι του 1344, ότε εξεβλήθησαν αύτης και πάλιν. Αλλά τώ 1424 εύκρινεύθη αύθις υπό του Σουλτάνου Μουράδ του Β', και έκτοτε άποτελεί μέρος της Όθωμανικής Αυτοκρατορίας και της Νομαρχίας Αιδινίου, ής έδρα άνεκυρήχθη τώ 1819.

Η Σμύρνη επί της Τουρκοκρατίας ύπέστη πολλάς συμφοράς, ιδία δε επί του περιφώμου Κιαπίογλου, σατράπου ώμου και άγρίου, ότε δε έξεστράγη ή επανάστασις του 1821 και ή πόλις αύτη πολλά συνεισέφερε θύματα εις τον βωμόν της ελευθερίας. Πλήν άλλ' όμως μεθ' όλα τά δεινά και τά παθήματα ή Σμύρνη διετήρησε τον ιδιάζοντα αύτη έλληνικόν χαρακτήρα, διό έκλειετο και άχρι της σημερινής υπό τών Τούρκων καλείται Γκιασούρ Ισυμρ.

Η σημερινή πόλις, από τών ύπερειών του Πάγου μέχρι της παραλίας προσκεινομένη, είναι υπό πάσαν έποψιν ώραία, περικαλλείς έχουσα οικόδομιάς και κανονικάς όδοϋς ιδία προς την παραλίαν, ήν ή κατά μήκος διατέμουσα αύτην προκυματά καθίστασιν εύάρεστον τών κατοίκων συντευκτήριον. Ο πληθυσμός αύτης άνέρχεται εις 220 χιλιάδας ψυχών, εξ ών 100 είσιν Έλληνες, 50 Τούρκοι, 20 Έβραίοι, 20 Αρμένιοι, 20 Λατινοί (Λεβαντινοί) και 10 Ευρωπαίοι, διενεργεί μέγα έμποριον εξαγωγής, ούτινος τά κυριώτερα είδη είναι, γεννήματα, βαλκανιδιον, σταφίς, έλαιον, βάμβαξ, έριον κτλ. Εκ τών κατοικούντων την Σμύρνην ένθων πρωτεϋον είναι τδ έλληνικόν και ή έλληνική γλώσσα είναι τδ όργανον της γενικής συνεννοήσεως. Αυτό έχει σχεδόν εις χείρας τδ εμπόριον, την βιομηχανίαν και τάς τέχνας, υπερέρει δε τών συνοίκων ένθων κατά τε την κοινωνικήν ανάπτυξιν και τάς εκπολιτιστικάς τάσεις. Οι Έλληνες της Σμύρνης εξ αρχαιοτάτων χρόνων θεράπευον τάς Μούσας, και υπ' αύτην δε την Τουρκικήν τυραννίαν, ότε ή μάχαιρα έκάστην στιγμήν ήπειλεί τάς κεφαλάς αυτών, δέν ώλιγοόρησαν της παιδείας. Η επώνυμος του Εύαγγελίου Σχολή είναι μία τών διαπρεπέστατων σχολών της όλης Ανατολής, δαφιλή διαχέουσα τά φώτα της Έλληνικής παιδείας και γνώσεως καθ' άπασαν την Μικράν Ασίαν και τάς παρακειμένας νήσους του Αιγαίου. Η Σχολή αύτη άριθμούσα κατά τδ ένστωές έτος 1300 περίπου μαθητάς διήρηται εις τρία τμήματα, Προκαταρκτικόν, Σχολαρχείον και Γυμνάσιον αποτελούμενον εκ τεσσάρων κλάσεων, διατελεί δε υπό την διεύθυνσιν του εύρυμαθούς Γυμνασιάρχου κ. Ματθαίου Μαρανίνα, όστις προ τή εύρία αύτου παιδείας συνεισι και εύσέβειαν άξιόζηλον, ισχυρώς συμβάλλουσαν εις την χριστιανικήν των μαθητών διαμόρφωσιν. Ουχ ήττον καλώς καστηρισμένον είναι και τδ Κεντρικόν Παρθενωγειον, έν ώ υπό την διεύθυνσιν της εύμαθούς και δραστηρίου κυρίας Ζαφείρας Σπετσιώτου πάμπολλα

κοράσια ποτίζονται τὰ νάματα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ διαμορφούνται μητέρες καλαὶ καὶ χρησταὶ πολίτιδες. Ἐνιαυσία δαπάνη πρὸς συντήρησιν τῶν δύο τούτων μεγάλων ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων—τῶν πνευματικῶν τῆς Σμύρνης—ἀπαιτεῖται ὅ περιπου χιλιάδων λιρῶν, τὸ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον δὲ τοῦτο ποσὸν συμπληροῦται κατὰ μέγα μέρος, ἐξ ἰδιωτικῶν τῶν Σμυρναίων εἰσφορῶν, οἵτινες πρόθυμοι ἀείποντε φαίνονται ἀρωγοὶ παντός ἔργου συντελοῦντος εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν. Ἐκτὸς δὲ τῶν δύο τούτων μεγάλων Σχολῶν ἡ πόλις ἔχει καὶ πολλὰ ἄλλα Δημοδιδασκαλεῖα καὶ Σχολαρχεῖα ἐν ταῖς διαφόροις συνοικίαις, ἅπαντα συντηρούμενα ἐξ ἰδιωτικῶν εἰσφορῶν, ὡς ἐπίσης καὶ πολλὰ ἰδιωτικά, ἐξ ὧν ὀνομαστότερα εἶναι τὸ ἐμπορικὸν Λύκειον τοῦ κ. Ν. Ἀρώνη, ἡ ἐμπορικὴ σχολὴ τοῦ κ. Καπλανίδου καὶ τὸ Λύκειον τῶν Ἀδελφῶν Γρηγοριαδῶν. Συνελόντι ἐν Σμύρνη ἄφθονον καὶ δαφιλὲς διαχέεται τὸ φῶς τῆς ἑλληνικῆς γνώσεως καὶ σοφίας. Καὶ ὡς πρὸς τὰ φιλανθρωπικὰ δὲ καταστήματα ἡ Σμύρνη πολλῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ὑπερέχει πόλεων. Τὸ Ἑλληνικὸν αὐτῆς Νοσοκομεῖον, πολλῶ μείζον τοῦ ἐν Ἀθήναις δημοτικῷ Νοσοκομεῖου, εἶναι μεγαλοπρεπέστατον κατὰστημα χιλιάδας πενήτων ἀσθενῶν κατ' ἔτος περιθάλλον ἄνευ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκείματος.

Σκοπιμώτατον ἐπίσης πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος καὶ μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος εἶναι καὶ τὸ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς προκυμαίας πρὸ δύο περίπου ἐνιαυτῶν ἰδρυθέν παρ' ἀνδρῶν φιλανθρώπων καὶ χριστιανικῶν ἀρχῶν ἐμπροσθημένων «Ἀναγνωστήριον» (*Smyrna Rest*), ἐν ᾧ ἄφθονα περιέχονται τὰ μέσα τῆς καλλιέργειας τοῦ πνεύματος. Τῷ καλῷ τούτῳ ἰδρύματι παράκειται κάλλιστον ἕτερον «ἡ Εὐαγγελικὴ Αἵθουσα» ἐνθα δις τῆς ἑβδομάδας κηρύσσεται ἑλληνιστὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, πολυκρίθμου ἀκρατηρίου συντρέχοντος εἰς ἀκρόασιν τῶν ὑψηλῶν διδασκάλων τοῦ Εὐαγγελίου, εὐφραδῶς ἀναπτυσσομένων ὑπὸ ζηλωτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ῥήτορος. Τὰ δύο ταῦτα ἰδρύματα πολλὴν ἄχρι τοῦδε ἐπῆνεγκαν τὴν καρποφορίαν, καὶ συνεπῶς εὐκαταία ἡ ἐνίσχυσις καὶ κραταίωσις αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων κατανοεῖ ὁ ἀναγνώστης ἐτι ἡ Σμύρνη ἀνθεὶ σήμερον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἀξιόμιμητον παράδειγμα προόδου προβαλλομένη καὶ εἰς ἑτέρας πόλεις, εὐήμερούσας μὲν καὶ πλουτούσας ὕλκως, ἀμοιρούσας ὅμως δυστυχῶς τοῦ ἀξιαγάστου τῶν Σμυρναίων ζήλου ὑπὲρ τῶν γρχυμάτων καὶ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ αὐτῶν πνεύματος. Π. Γ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ὁ Πάλας, ὁ διάσημος αἰδὸς προσωπικρατῆς ποτὲ παρ' ἑνὸς τῶν πιστῶν του, εἰς ὃν ὤρσειε πολλὰ ὠπὴν πληρωμένην ἀδιακόπως ἀνεβλῆκεν, οὐδεμίαν ἄλλην ἀπάντησιν εἶδεν ἐπὶ τὰς ὄψεις αὐτοῦ καὶ ἀπειλῆς ἢ κ-

θεσθεὶς παρὰ τὴν λύραν τοῦ ἔφαλε τινὰς ἐκ τῶν εὐαρεστοτέρων καὶ συγκινητικότερων ὠδῶν μεθ' ὃ πιστωτῆς πρᾶν-θεὶς ἐχάρισεν αὐτῷ τὴν ὄφειλήν.

* * * Ἐγένοντο δοκιμαίαι ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς πρὸς φωτισμὸν τοῦ κτηρίου.

* * * Νέον θωρηκτὸν καθελκύθη ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ, τὸ ὁποῖον ἐγκαινίζει νέον σύστημα ἐν τῷ πολεμικῷ ναυτικῷ. Τὸ πλοῖον τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐκλήθη «Πολύφημος» οὐδὲν τηλεβόλον φέρει μόνον ἰσχυρὸν ἔμβολον καὶ τορπίλλας.

* * * Μεγάλῃ ἐξοδῷ ἐφέτος ἤρξατο Ἀμερικανῶν περιηγητῶν διὰ τὴν Εὐρώπην. Καθεκάστον Σάββατον ἡμέραν κατ' ἣν προτιμῶσιν οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ ἐπιβιβάζωνται, 500—700 ἐπιβάται ἀναχωροῦσι διὰ τῶν διαφόρων ἀτμοπλοίων.

* * * Ὑπελογίσθη ὅτι, τὸ 1878 ἐπὶ τῶν 270,000 μιλίων σιδηροδρόμου ὑπῆρχον ἐν ἐνεργείᾳ 105,000 ἀτμομηχαναὶ συνόλου δυνάμειος ἔππων 30,000,000, ἐνῶ ἡ ὀλικὴ δυνάμειος τῶν μηχανῶν ἀνέρχεται εἰς 46,000,000 ἔππων. Λαμβάνοντες τὴν ὀνομαστικὴν δυνάμειν τοῦ ἔππου εἰς πραγματικὴν ἴσιν πρὸς τὴν δυνάμειν τριῶν ἔππων, καὶ τὴν δυνάμειν ἐνὸς ἔππου ἴσιν πρὸς τὴν ἐπτά ἀνδρῶν, εὐρίσκομεν ὅτι αἱ ἀτμομηχαναὶ ἀντιπροσωπεύουσι δυνάμειν σχεδὸν 1,000,000,000 ἀνδρῶν, ὁ ἀριθμὸς δὲ οὗτος εἶναι ὑπερδιπλασείως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργατῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Ἡ ἀτμομηχανὴ ἴτις τρέφεται δι' ἀνθρακὸς ἐτριπλασίασεν ἐπομένως τὴν παραγωγικὴν τοῦ ἀνθρώπου δυνάμειν.

Ἀπλὴ Ἀκροστιχίς

Θυγάτηρ τοῦ Κρόνου—θεὰ τῆς ἐστίας

Ἦ φίλε μου εἶμαι καὶ πέντ' ὀνομάτων,

Ἦν πεντακόσια δέκα ἔξ εἶναι τὸ ἀθροισμὰ τῶν,

Τὰ ἀρχικά μ' ἀποτελοῦν ἐκ τῆς Μυθολογίας.

Τὸ πρῶτον εἶναι εἰς θεὸς ὅστις τὸ φῶς ἀγγέλλει.

Μεθύσων τὸ ἀκόλουθον εἶναι θεῶν ἀγέλη.

Τὸ τρίτον εἶναι ἀνεμος πάντοτε θυελλώδης,

Σφοδρὸς καὶ μανιώδης.

Τὸ δὲ ἀκόλουθον θεὸς ὃς ἔρωτα σημαίνει.

Τὸ τελευταῖον δὲ θεὰ τοῦ ἔρωτος καὶ κάλλους.

Ἐκ τῆς θαλάσσης τοῦ ἄφρου οὐσα γεγεννημένη.

Καὶ πάντας κυριεύουσα θεοὺς μικροῦς, μεγάλους.

I. Δ. Ζ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ, συλλεγέντα ὑπὸ Ἀθανασίου Κ. Οικονομίδου, τοῦ ἐκ Καρυᾶς τοῦ Ὀλύμπου φοιτητοῦ τῆς ἱατρικῆς.—Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἀθηναίδος» 1881.—Ἐυρίσκειται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφίῳ τῆς «Ἀθηναίδος» ἀντὶ 2 νέων δραχμῶν.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

ΒΑΦΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ. — Νεώτατον εἶδος Ἀμερικανικῆς ΒΑΦΗΣ ἐκομίσθη κατ' εὐθείαν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Βουλῆς ἀριθ. 29 Τυπογραφεῖον τῆς «Ἀθηναίδος».

Ἄνευ τῆς διὰ ψήκτρας προσταθῆς (χωρὶς βαφτισμα) καὶ δι' ἀπλῆς ἐπαλειψέως μὲ σπόγγον ἐν ἐκάστῳ δοχείῳ περιεχόμενον, ΑΥΤΟΣΤΙΓΜΕΙ τὰ ὑποδήματα στιλβοῦνται. Τιμὴ ἐκάστης οὐαλῆς λεπτὰ 80.